

■ *Det moderne menneske skulle have fået afkom med primitive fortidsmennesker.*

Hulemand op af hatten

Jacqueline Johnson, afroamerikaner, har ønsket at få at vide hvor langt tilbage hendes families slægt kunne spores. Hun har derfor fået sine fætre med i en genetisk undersøgelse.

Genetiker Michael Hammer fik sig en overraskelse da han analyserede Johnson-mændenes Y-kromosom. Hammer fandt her et mandligt kønskromosom der kan spores dobbelt så langt tilbage som noget andet kendt kromosom.

Det tolkes så på den måde at det moderne menneske engang i fortiden har fået afkom med et "primitivt" menneske – en "hulemand". Dette intime samvær kan spores til nutiden

da det mandlige Y-kromosom nedarves uændret fra far til søn – helt tilbage fra "hulemandens" Y-kromosom.

Indtil fundet af "hulemandens" Y-kromosom var der videnskabelig konsensus om at den "genetiske Adam" har levet i Afrika for 100.000-120.000 år siden. Men hvis Johnson-kromosomet er tolket rigtigt, har den "genetiske Adam" levet for mellem 209.000 og 338.000 år siden. Dermed kan Homo heidelbergensis [Heidelbergmanden], Homo erectus [fx Javamanden] eller en ukendt menneskeart blive kandidater til at få status som menneskehedens "genetiske Adam".

/ohc

Redaktionelle overvejelser til ovenstående

Behøver vi nævne at der naturligvis ikke er enighed blandt forskerne om denne indregning af "hulemandsgener" i ligningen? Den ligning der handler om menneskets dyriske oprindelse. Men er det ikke lige lovlig smart at inddrage en "hulemand"? Det virker nærmest som at trække en kanin op af hatten. Hvad er han for en størrelse? Har vi en definition på sådan en fyr? Eller er han blot en fri opfindelse til lejligheden? En tryllehatskanin?

Hammer har "regnet på" det fundne Y-kromosoms alder. En anden genetiker, Tyler-Smith mener at den høje alder lige så vel kan forklares med tilfældigheder eller usikkerhed i de modeller som forskerne anvender til at tidsfæste kromosomer.

Det interessante spørgsmål må være: Har man fundet denne teoretiske hulemands genom (DNA-profil)? – Nej, det har man vist ikke! Det "hulemandskromosom" man har fundet, ligger jo i moderne menneskers DNA, og derfra har man så "regnet tilbage". Men hvad nu hvis mennesket ikke har dén dyriske fortid som alle darwinister har vedtaget vi har? Er det fordi man ikke vil anerkende den bibelske Adam, men kun "en genetisk Adam" at man kommer på sådanne ideer? Vil man ikke erkende menneskets som en særskilt skabning, er man vel nødt til at opfinde en "hulemand", også selvom der ikke er skygge af evidens for dette væsen?

Sammenlign med forrige artikel hvordan den evidensbaserede forskning mere og mere peger på den rigtige Adam. Det er vel bare en lille smule interessant at den bibelske fortælling igen viser sig at være "foran" den aktuelle forskning. – Det gjaldt da forskerne troede himlens stjerner var begrænset til et bestemt (ret begrænset) antal. Den bibelske fortælling regner med et uendeligt antal. – Det gjaldt før man opdagede at livet er afhængigt af "et ord", et *logos*. For hvad er DNA'et når det kommer til stykket, andet end et *bio-logos*? (Jf. overvejelserne til artiklen *Fjer*, side 14 i dette blad.) – Og det gjaldt ikke mindst da man troede at mennesket bestod af flere udviklingslinjer (med temmelig racistiske undertoner som især er gået ud over menneskehedens brødre med afrikansk baggrund).

Dette er hvad vi rent faktisk véd om menneskets tilblivelse med dets bio-logos. Tegning fra iStockPhoto.

Interessant hvilke kvantespring forskningen ville kunne gøre i det øjeblik man turde løsrive sig fra ateistisk betontænkning og lade den befrugte af skabelsestanken som videnskabens pionerer gjorde i deres tid. Som en Newton, som en Francis Bacon, og som en Linné gjorde. ■
/KBa

PS! Aldersangivelserne ovenfor er irrelevante, al den stund at der ingen åremålsansættelse er på Skabelsen. Så et par hundrede tusinde år fra eller til ...